

τριάς» Παπαντώνης, μεταβαίνων εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ σημάνῃ τὸν ὄρθρον, ἐστάθη εἰς τὸ φωτισμένον σπίτι τῆς Κώσταινας καὶ ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς. Μετ' ὀλίγον ἡ ἀργυρόηχος καμπανοῦλα τῆς «'Ελεημονητριάς» ἐκτυποῦσε χαρωπά, προσκαλοῦσα τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ Μανωλάκης, βοηθῶν τὸν ἱερέα πάντοτε, ἐξύπνησεν ἀμέσως καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τῶν πρώτων.

Συνειθίζεται εἰς τὸ νησί μας, οἱ ἐνορῖται νὰ φιλοδωροῦν τὸ παιδί, ποῦ λέγει τὸν Ἀπόστολον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Παπαντώνης, καίτοι εἶχεν ὑποσχεθῆ τὸν Ἀπόστολον εἰς ἓνα ἄλλο παιδί, ἐν τούτοις σὰν νὰ μετέβαλε γνώμην τὴν τελευταίαν στιγμὴν, καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Μανωλάκη τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ μόλις ὁ Μανωλάκης, λαβὼν πανηγυρικὴν στάσιν, ἤρχισεν: «'Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ...», ὅλοι οἱ ἐνορῖται ἔτρεξαν νὰ ρίψουν εἰς τὸν Ἀπόστολον γενναῖα τὰ φιλοδωρήματά των.

ΑΓΓ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Κωνσταντίνου
1913

Συζυγικαὶ ἀβρότητες

- Ὁ σύζυγος.— Δὲν ἔμπορῶ νὰ ὑποφέρω πλιὰ τῆς φωνῆς τοῦ παιδιοῦ.
Θὰ μούλθῃ τρέλα...
Ἡ σύζυγος.— Στάσου νὰ τοῦ τραγουδήσω γιὰ ν' ἀποκοιμηθῇ...
Ὁ σύζυγος.— Νὰ τοῦ τραγουδήσης; Ὁχι, γιὰ τὸ Θεό! ἄφησέ το καλλίτερα νὰ κλαίῃ...